

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182039136/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

at tilhugge de Materialier, som han bringer til Hus. Om han kan man jor det meite sige, hvad Erasmus Montanus siger om sin Broders Nafnede Verds: sjon det er formaliter meget slet, saa er det materialiter upperligt. Udforselsen, som er det fornemteste, jantes.

Recensenten — og dertil horer nu om Stunder Folk af alle Professioner, lige fra den lærde og indtil Høfstrømmeren — skriver, fordi et fatum inevitabile, eller en uundgaaelig Skæbne, har skrevet i Stjærnerne, at han skal berige Verden med sine lærde Arbejder: og da han véd, at den, der enten ikke kan eller ikke gider udarbejde noget nyt, dog altid er i Stand til og slipper lettest fra at oplyse andres Sjæl, saa holder han sig ved dette Arbejde som det maaestigste. Disse Folk kan man med megen Rigtighed ligne ved en Flod Børn, som man paa Landet ketter omkring et Børd for at rense gule Væter; de ville alle de sorte og ornatusue bort, og naar de kan komme til dermed, og ingen ser efter dem, saa lusse de sig ofte til at tage nogle af de gode Væter med, efterdem de véd, at alt det udvilde tilhører dem og er deres Legetøj. Ikke sjælden hænder det sig dog siden efter, at de blive uenige i Segen og slænge hinanden Væterne i Øjnene, hvorved Forældrene kommer efter deres Bedrageri. Besynderligt er det ellers, at disse Folk aldrig kjedes ved deres Profession, sjon den ikke indrenter dem andet end Had og Forfølgelse. Naar de en Gang ophøre med dette Arbejde, kan de næsten altid sige med Høfstrømdrengen, der, i den Tid han gif til Konfirmation, bragte Præsten en Vallie; Præsten spurgte ham: „Hvad har din Fader fortjent med denne Vallie?“ hvorpaa Drengen andægtig jolbede sine Svænder og svarede: „Guds Bredde og Unaade, timelig Død og evig Fortømmelse.“

En Satyrilus skriver for at hoyle den hele Verden lige, uagtet han maa se paa, at der under hans Hønd springer én Knaft ud efter den anden. Pasillanten for at havne sig, ja ofte endog saa uden at have Grund dertil, men blot fordi han hader alle Menneker, og onsker sig igjen at blive hadet af